

SENTÈNCIA 2004-12 DE 29 D'ABRIL DE 2004

DUANA. Infracció d'importació sense declaració. Responsabilitat a títol de culpa o negligència.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 3 de setembre de 2003 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada per la Sra. V.F.C. contra el M.I. Govern, en què sol·licitava l'anul·lació de les resolucions de 6 de novembre de 2002 i 5 de febrer de 2003, mitjançant les quals li va ser imposada una sanció de 28.501'52 euros, com a responsable d'una infracció d'importació sense declaració, tipificada a l'article 7.1.a) de la Llei contra el frau en matèria duanera.

2n.- L'agent va interposar recurs d'apel·lació en data 24 de setembre de 2003 i el va formalitzar davant d'aquesta Sala el 16 d'octubre següent. La impugnació es basa en l'absència d'una actitud dolosa per part de la interessada, que desconeixia els procediments duaners i, en concret, que les oficines de la Duana estiguessin obertes de matinada. D'altra banda, considera que la Llei contra el frau en matèria duanera s'adreça principalment a la repressió dels tràfics il·lícits de volum considerable, per la qual cosa hi ha d'haver una certa tolerància respecte de situacions com la present, en què la mercaderia importada no era destinada al comerç, sinó a la utilització particular per part de la interessada. En darrer terme, es postula l'aplicació de les disposicions sancionadores de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte.

3r.- La representació del Govern va impugnar el recurs mitjançant escrit presentat el 7 de novembre de 2003, en què sol·licita la confirmació íntegra de la sentència apel·lada, ja que la conducta de l'agent es constitutiva de la infracció que recullen les resolucions impugnades, en no haver-se declarat a la Duana la importació de la mercaderia, la qual cosa és imputable a la recurrent a títol de negligència. A més, la sanció que li ha estat imposada es correspon exactament amb les previsions de l'article 7.3.a) de la Llei contra el frau en matèria duanera, i no resulten aplicables les normes de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte que invoca l'agent, ja que aquestes van quedar derogades des de l'entrada en vigor de la Llei d'11 d'abril de 1996.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'article 7.1.a) de la Llei contra el frau en matèria duanera de 4 de març de 1999 disposa que és constitutiva d'una infracció d'importació o d'exportació sense declaració la importació o exportació de mercaderies sense la presentació als despatxos de Duana de la declaració a la qual estan subjectes, llevat de les mercaderies que s'acullen a la legislació vigent en matèria de franquícies.

En el cas que ara s'examina, és evident que l'actuació de l'agent resulta efectivament constitutiva de la infracció descrita, en haver introduït en territori andorrà un anell valorat en 23.000 euros, sense efectuar la declaració corresponent davant la Duana, cosa que va ser detectada per agents d'aquest Cos a l'entrada de Sant Julià de Lòria.

Aquesta conclusió no resulta desvirtuada per les manifestacions exculpatòries de l'agent, les quals giren entorn de la manca de voluntat d'infringir les disposicions duaneres, com a conseqüència del seu desconeixement de les mateixes i de l'aparença de què les oficines de la Duana estaven tancades, quan va passar la frontera de matinada. Tal i com ha declarat aquesta Sala en nombroses ocasions, l'exclusió del dol en la conducta de l'interessat no exclou, tanmateix, la seva responsabilitat en la comissió de la infracció, que li és atribuïda a títol de culpa o negligència. En efecte, l'agent no va prendre les precaucions necessàries per tal que la declaració de duana es fes en els termes procedents, com podia haver fet sense dificultat, aturant el seu vehicle a la Duana i consultant els agents de servei. En qualsevol cas, seria aplicable el principi general de què la ignorància de les lleis no excusa del seu compliment (*ignorantia iuris excusari facile non potest*, Cod. 1, 18, 2).

Tercer.- La Llei contra el frau en matèria duanera regula el conjunt d'infraccions i sancions en aquesta matèria, per bé que es pugui fer una referència específica als tràfics il·lícits internacionals o de gran volum, la qual cosa no exclou, tal com afirma la sentència apel·lada, la seva plena aplicació al supòsit que s'examina. D'altra banda, la sanció que ha estat imposada s'ajusta plenament al que disposa l'article 7.3.a) de l'esmentada llei, que no atribueix cap marge d'apreciació a l'Administració duanera, per la qual cosa no es pot parlar de manca de proporcionalitat en l'aplicació de la norma.

En darrer terme, les disposicions sancionadores en matèria duanera de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte ja van quedar derogades per l'anterior Llei contra el frau en matèria duanera d'11 d'abril de 1996, de manera que no són d'aplicació en aquest cas, com pretén la representació de l'agent.

En conseqüència, procedeix desestimar en la seva integritat el present recurs d'apel·lació, i confirmar en tots els seus termes la sentència impugnada, sense fer un especial pronunciament sobre les costes processals.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Sra. V.F.C. contra la sentència de 3 de setembre de 2003 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.